

תשורה

משמחת הנישואין של

מנחם מענדל ושיינדל מלכה

יעקבסאן

פ"ח סיון,

יום הבהיר כ"ח סיון ה'תשפ"ב

פתח דבר

ביום שמחת לבבנו, הננו בזה להגיש לידידנו ומכירנו שבאו לשמוח איתנו, "תשורה" ומזכרת, כפי שנהוג בין אנ"ש לאחרונה, וכפי שהי' בחתונת כ"ק אדמו"ר מה"מ, שחולקה תשורה לכל המשתתפים.

*

זכה סב החתן הרה"ת ר' שלום יעקבסאן ע"ה להיות ממייסדי ה"ועד להפצות שיחות" ועסק כל ימיו במסירות נפש, כפי שאמר עליו הרבי, בהדפסת והפצת שיחות קודש כ"ק אדמו"ר מה"מ ובענייני הוצאה לאור בהוראת כ"ק אדמו"ר מה"מ.

בתשורה שלפנינו באים כמה מענות והגהות של הרבי שקיבל.

התשורה כוללת:

(א) שער המכתבים: הגהות כ"ק אדמו"ר מה"מ על כמה מכתבים, שהכניסו ה"ועד להפצת שיחות" עבור ההוספות שבלקוטי שיחות.

(ב) שער מענות קודש: כמה מענות קודש משנת תשל"ב: (א) לקוטי שיחות שנת תשל"ב - על ה"ליקוטים" שבועיים (שכללו אז שיחות שהוגהו בשנים קודמות); (ב) לקוטי שיחות כרך ה - על אופן עריכת הספר (בהם מתווה כ"ק אדמו"ר מה"מ את מבנה פנים ה"לקוטי שיחות" וההוספות).

(ג) שער ההגהות: הגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ על חלק משיחת ש"פ בלק תשל"ד.

יצוין שהחומר שבתשורה זו מתפרסם בזה לראשונה.

*

ואנו תפלה שמהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה וכו' בהתגלות מלכנו משיחנו בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

מנחם מענדל ושיינדל מלכה יעקבסאן

יום הבהיר כ"ח סיון, ה'תשפ"ב

- פ"א שנה להצלת כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבנית הצדקנית נ"ע

מעמק הבכא האירופאי והגעתם צלחה לארצות הברית -

מאה ועשרים שנה להולדת כ"ק אדמו"ר שליט"א

ברוקלין, נ"י.

התשורה שחולקה בעת חתונת כ"ק אדמו"ר מה"מ

כ"ד ה'ת"ת

אלון וברכה

אשר ברוך טוב, חיים בנות בית הבלה הגהולוה ג' ח' גסקא תמי עז בג' התמן הרה ג' מןו ומנן ש"י הנט ביה לכה את כל הנוסחי תרק בשמח אקנו, גכרוך גערחק, קתשורה הנוסגרת ביה, העתק גבתך כתפ יד' קבשו אל הוד כק' אגנוך אאזנור, אגנוך הראשון, רנן הברזל ג'נוק'אה נק'ג' גע' אג'ר סגולה יה' אל ג'י דג'ט'ר מנפש ועד דשר, בתוככי יד'ידן אג'ט, ד' ע'יהו אג'ו, וכל גתג'י תורה חיו.

קשגתה וברכה

ישירה - תושבי-תג'יז ב'ז'קאוויטש"ג
ג' י' כ'סו, תכפ'ס, ווארא.

פרשת גבתך יק'ג' ג' הוא, כי היחס בין המסידי ומג'דיהו גע'ת ה'ג'יז ה' ג'ג' ב'יה, אשר דאמת האס'פ'ת אל אג'ט מ'ולנע ח'ו קבוצת אג'רכיז ונ'ג'י תורה נ'ג'ידי המסידי גע'ת אלאת אריז ע'ז גע'דיהו גאנע' ז'הוסי' אלבת גע'ק'די גאנע' אג'ט טק'אג'ני ע'וד כ'כנס הנ'לה המסידי ד' ג'ודי ב'י ר'ק'א נ'ך אשר כ'חט'ג' ש'ה שני (ת'ג'ט' - נ' אער'ך) ע'ג'ו נ'הט'ג'לו ב'ד'ר הב'את אלון וק'אס'קה ה'ה'יז ת'ג'ן המסידי ר'ג' נ'ך ב'יה אל ה'נע'ידיז ונ'ז'מ' ד'ג'דיז י'נ'ב'יז אל' כ'ואז, ג'רוד ה'ת'ג'ו'ת ס'ס'לו, נ'ג' המסידי ר'ג'ד'ר נ'ך ב'אומ'ט גע'וד אל ר'פ'ן ג'ג'לו א'יה'ו צ'ני ג'ומ'ג' אל' אג'ר ה'צ'ד'ק א'ת'כ'י, א'ל' ה'נוח ט'יס ע'ל ה'ד', וד'את ה'יז ע'ג'וזת א'ג'ני א'ה'י'ת א'ד'ס ד'ר'ט'ופ' וג'נון א'ג'ה'ק'ו ונ'ב'ת'ן י'ת' וק'א' פ'א'ג' אל' אל' ט'י'פ'ין ד'פ'ול' ח'ד'ות ש'ח'ות ב'א'ה'ד'ת אל י'ט'אל א'ט'ה'ה' וס'ו'ו ב'ג'וד אוק'ט א'ד'ס ב'א'ג'ר י'כ'ר'ט' גע'י'ת'ת ע'י'ן ב'ית ד' אג'ר נ'ג'יה ע'י ג'ור'ן ה'ק'ע'ט נ'ע' ונ'א'ה ח'ד'ול ב'יה א'ת' ג' וק'ה'ר'ג' אל'ו'ו ר'ג'ת' ג'ה'י'ז אל' ר'פ'ן ג'ג'לו ונ'ט'ן ג'ה' א'ת'ס'ידי ל' ג'ה'ה נ'ע'.

התשובה
אשר ברוך טוב, חיים בנות בית הבלה הגהולוה ג' ח' גסקא תמי עז בג' התמן הרה ג' מןו ומנן ש"י הנט ביה לכה את כל הנוסחי תרק בשמח אקנו, גכרוך גערחק, קתשורה הנוסגרת ביה, העתק גבתך כתפ יד' קבשו אל הוד כק' אגנוך אאזנור, אגנוך הראשון, רנן הברזל ג'נוק'אה נק'ג' גע' אג'ר סגולה יה' אל ג'י דג'ט'ר מנפש ועד דשר, בתוככי יד'ידן אג'ט, ד' ע'יהו אג'ו, וכל גתג'י תורה חיו.

הכתיב היה יתיבוב (באזכרת) כענין לוי, הוא המנהיג הורה קדמו, בני טוב די קדמי על הוד בני אשכנזי, אשכנזי ג'נו ור'אשקני רבני תורה ופולקליח'ת נכניז וד'ע'.

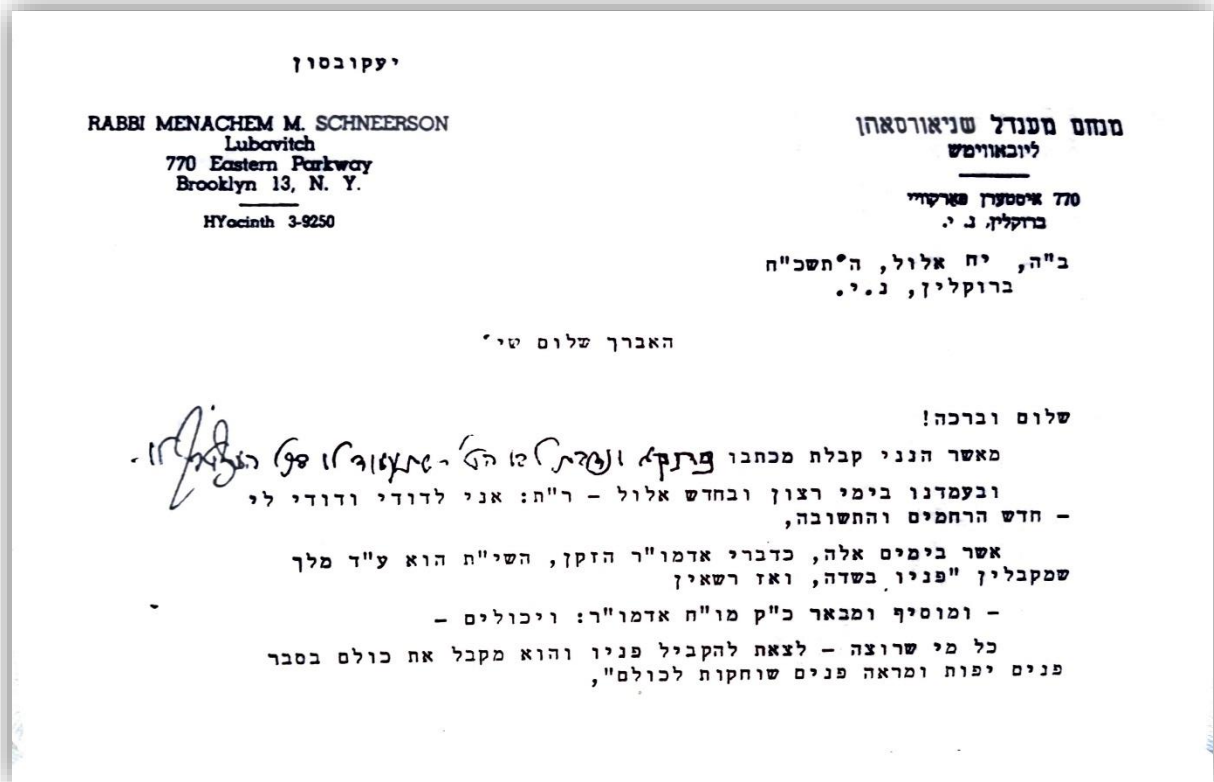
בשלהי תשכ"ח כתב סב החתן ר' שלום יעקבסאן ע"ה במכתב לכ"ק אדמו"ר מה"מ:
"הנני נותן בזה לכ"ק אדמו"ר שליט"א הסכום.

הממון הם מה שנשארו מה"סעטלמענטס" מהשני "עקסידענס" שהיו לי (בשנות תשח"י ותשכ"א) והיו מונחים ע"ע – עד מלאות יום הולדתי הכ"א – עפ"י חק המדינה. וזה עתה קיבלתי רשות להשתמש בזה.

וחשבתי שהיותר נכון הוא ליתנם לכ"ק אד"ש".

כ"ק אדמו"ר מה"מ הורה להמזכיר ר' בנימין קליין ע"ה לברר אצל ר' שלום, האם מתכוון לזה בלבב שלם? ר' שלום ענה בחיוב.

בהמשך לזה בא המכתב שלפנינו, בו הוסיף כ"ק אדמו"ר מה"מ בכתי"ק בהתחלת המכתב:

מאשר הנני קבלת מכתבו פתקא ונדבת לבו הט' – שתעמוד לו בכל המצטרך לו.

שער המכתבים

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-8250

הנהגת מונדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, וע"מ קרשה קדושים החיו, ה"שכ"ה
ברוקלין, נ. י.

(נשלח לכמה עמ"י הרשימה)

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלה מכתבו לך

והפעם קרשה שבוע זהו הציווי הראשון בה, היכף בהחלה וראש
הסדרה, ציווי שהוא גם כולל כל עניני התורה ומצותי' קדושים חתונ.
בהקדמה - שתציווי מופנה - אל כל עדה בני ישראל, ובחטבת טעם
הציווי - כי קדוש אני הוי' אלקיכם.

וחנה ידועה השאלה מהו תוכן הציווי קדושים החיו והחידוש בו,
כי הרי זהו ענין התורה בכללותה ומצותי' וענין כל אחד ואחד מציווי
התורה. והביאור בה, אשר הציווי הוא בדבר כללי, שנתי' קדושים מן
המותרות. אע"פ שלח הודעתנו מהם בתורה ולא נאסרו עלינו, יזהיר שנתי'
נקיים טהורים ומרושים מהם.

ולכאורה יאמר האדם ובפרט בעשומי שבונן טעם בנמשו ויערין מצבו
אליב' דנפשי' - ריין מה שאסרה תורה, וחלואי שיקיים כל ציווי התורה
המפורשים, אלו שהן מדאורייתא, מדרבנן ועד לרקדוק קל של דברי מופרשים
וחומרות האחרונים. ורק מי שכבר הגיע לדרגה זו - עליו להמקטק בעבודה
הנעלית הזו - מרושים מן המותרות.

ולכן מקדים הכתוב ומדגיש, שהדבור הוא - אל כל עדה בני ישראל,
אין יוצא מן הכלל. ועתה הציווי הוא - כי קדוש אני ה' אלקיכם, שעמ"י
מוכן ומשום כי לכל אחד ואחד מופנה הציווי, כיון שלכל אחד ואחד נאמר
אנכי ה' אלקיך, טעמו של הציווי נשפך.

ועדיין חקושיה במקומה עומדה - אין יעלה לעבודה קדש עצמן במותר לך
והרי כשל כמו בעונו באסור לו (עכ"פ עון עקיבו - שהם דש בעקבו).
והתירוץ בכתוב זה עצמו, ע"פ עוד טירוש בו - לפיו תובן האפשרות ויכולת
הפעלה למצוא הציווי, כי מדיבור ה' אל כל עדה בני ישראל כולם ביחד,
אשר אז קומה אחת ושלמה אחת, ובפרט שרשה זו נאסרה בהחלה, ז.א. שגם לע"פ
בפועל נקאלו כולם יחד, ובדול כה הרבים ובדול זכות הרבים ובפרט של
כל עדה בני". והוספת נתינת כח ע"י הודעה הטעם - כי קדוש אני ה',
לומר אם מקדשים אתם עצמכם מעלה אני עליכם כאילו קדשתי אותי,

שכובגה ההתעוררות וההתלהבות בהתבונן האדם אשר במילוי ציווי זה
מעלין עליו כאילו קדש את ה' אלקיו, התעוררות כמות הנתימים שלו כמות
עצומים להתגבר על כל מונע ומעכב ולקיים הציווי קדושים החיו, במילואו
ובשלימות.

מיום (וסימן להשמיט השורה)

כי קדוש אני הוי' אלקיכם

שינה מ"אחד" ל"אחת" פעמיים

הציווי - כי

במעשה בפועל

סיפר ר' שלום יעקבסאן ע"ה:

בשיחה שהוגהה לש"פ דברים תשכ"ט (לקו"ש ח"ט בתחלתו), הוסיף הרבי הערה (מספר 57) אודות מבצע תפלין, בה הובא מש"כ בהל' קטנות להרא"ש "שמפני קיום מצות תפלין ותיקונן יתקיים באנשי המלחמה וטרף זרוע אף קדקוד", ועל זה הרבי כתב: "ומצוה וזכות לפרסם הלכה זו בין כל אנשי המלחמה וקרוביהם וידידיהם וכל בני" - שליט"א - בכל מקום שהם".

בעלי ההגהה כתב הרבי על זה: "להדפיס באותיות הכי בולטות".

קודם לכן, הרבי לא הזכיר את דברי הרא"ש בשייכות למבצע תפלין. בשיחת היסוד בשנת תשכ"ז הרבי הזכיר את מארז"ל "כל המניח תפלין מאריך ימים", ומארז"ל "וראו כל עמי הארץ כי שם השם נקרא עליך ויראו ממך אלו תפלין שבראש" - אך לא הזכיר שזהו להצלחה במלחמה.

וכאן סיפור מאחורי הקלעים:

אחי, ר' גרשון בער ע"ה (לימים עורך עיתון ה"אֶלְגֶּמֵינֶעֶר זשורנל"), קיבל אז צלצול טלפון מהרב חיים מרדכי אייזיק חדקוב ע"ה, שאמר לו: "דער רבי האָט יעצט אַרויסגעגעבן אַ שיחה, וואו ס'רעדט זיך וועגן וטרף זרוע אף קדקד, וועגן תפלין, מפרסם זיין ביי די אנשי המלחמה און זייערע משפחות".

שאל אחי את הרב חדקוב: "וועלכע שיחה?" והרב חדקוב ענה שאין הוא יודע - הוא בסך הכל מילא הוראות - אך ככל הידוע לו, נדפס עכשיו "ספר השיחות תש"ג".

הרבי היה על הקו, והתערב בשיחה ואמר: "ניין, די שיחות וואָס דער ברודער דרוקט..."

והרבי אמר: "ביז איצטער האָב איך אויסגעמיטן פון זיך באַנוצן מיט דעם ענין טרף זרוע עד קדקד", מכיון שלא רצה "לגרוס" את הענין דמלחמה. אלא הזכיר את הענין ד"תפלין מאריך ימים", ו"ויראו ממך", "אָבער אַזוי ווי ס'גייט אָן די שיערייען, און עס פאָלן קרבנות, איז מוז איך זיך באַנוצן מיט דעם".

הרבי גם כתב על ענין זה במכתב כללי-פרטי מאותה תקופה (נדפס אח"כ בלקו"ש ח"ז ע' 8-277).

(מתוך ראיון לגליון "התמים")

- לפנינו ההגהות על מכתב כללי-פרטי זה:

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
370 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYcath 3-9250

מנחם מנדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ועש"ק ואתחנן, ה'תשכ"ט
ברוקלין, נ.י.

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלה המכתב ^{מ"ב} מעמך

ועל של עתה באחי, אשר שאלוני חוות דעתי בקשר עם "מבצע תפלין",
השתדלות - ובכל הרכיבים המהימיות - לחזק קיומ מצות תפלין והפצחה
בכל מקום שיר אדם, אחס קרויס אדם, מנעח,

האם גם עתה צ"ל השתדלות מיוחדת בזה ובכל התוקף ובכל החובבים,
אף כי, כמובן, בכל חוג וחוג ע"פ דרכו הוא, אבל כל הרכיבים והגישות
יסודות בהררי קודש, הוא צד השווה שבכל החובבים, בלשון חממינו ז"ל "אני
ישנה (אבל) ולבי ער לעשותם (המצות) כו' להקב"ה שיגאלני (מן הגלות)",
ובפרט מצות תפלין שהוקשה כל התורה כולה לתפלין,
וכאשר ידבר המשתדל בדברים היוצאים מן הלב הנה הובטח "כי כל דבר
שיצא מן הלב יכנס בלב", וכיון שכל האברים הלויין בלב, הרי סוף סוף יפעול
פעולתו -

ודעתי ברורה אשר ההתעוררות והבקשה והדרישה ע"ד "מבצע תפלין",
שמדובר בהן זה שנהיים ימים ויותר - בחקפן עומדות גם עתה. ואדרבה ביתר
שאת וביהר עז, כי המצב בהוה הוא שזקוקים כעת לא רק לזה אשר "כל עמי
הארץ.. יראו ממך" - יראה הבאה ע"י מצות תפלין - אלא גם - לתוכן ההלכה
הידועה - כפ"ש הרא"ש (הל' קטנות - הל' תפלין ס"ו) וז"ל:

מפני קיום מצות תפלין ותיקונן יחקימים באנשי המלחמה וטרף זרוע
אף קדקד.

וע"פ האמור מובן גודל המצוה והזכות לפרסם הלכה זו בין כל אנשי
המלחמה וקרוביהם וידידיהם וכל בני"י - שליט"א - ככל מקום שהם.
ויהי רצון אשר בקרוב ממש נזכה - בתוככי כל אהב"י - לאמר אשר מצב
זה הי' ביום אתמויל, כי ישלוש השלוש בעולם ובפרט בארץ הקודש עלי' נאמר:
ונחתי שלום בארץ,

ויזטיפו כאו"א מבנ"י בתורה ומצותי' מתוך שלום השקט ובטח.

ברכה ^{א"י} א"י

של עתה: ומשיעור היום בפי' השבוע: וקשרתם לאות על ירך והיו לטוטמת
בין עיניך. לחזק: ראה שבת (קל, א) מוזהקת כו' מרופה כו'. ודמעניא
(יז, סע"ב) ד"ה א"צ הידוק (שלא יקילו בהם), היינו ע"י ד"א. ובאבות
(רפ"א) ועשו סייג לתורה, היינו הרחקה (כפיה"מ שם. ראה אר"י רפ"ב,
שבת יג, סע"א, וברמב"ם הל' ממרים פ"ב ה"ד "להזק הדת ולעשות סייג".
וראה שם פ"א ה"ב, ואכ"מ). ודברכות (לב, ב), היינו שיהי' תמיד בכל
כחו (פרש"י שם), או שאף שלא הצליח יחזור ענה"פ (כ"ם באגה"ק דאדה"ז
בית רבי ע' קנ), וי"ל דהוכחתו ממאמר הסגור לו: אם ראה כו' שנאמר קוה
כו'). אתם קרוים אדם: יבמות טא, רע"א. בהררי קודש: היא בחי' חכמה שבנפש
האלקית שבה מלובש אור א"ס ב"ה (תניא ספי"ש). ולהעיר מהתרגום (ההל"מ פז,
א). אני ישנה. הגלות): ילקוט שמעוני שם"ש רמז תתקפ"ה, וראה ד"ה אני ישנה
הר"ץ וביאורו (ס' הקונטרסים ח"א). שנוקשה. לתפלין: קדושתין לה, א. - דהכוונה
לכל המצוה. - ועפ"ז יומתק מה שאמר אלישע על תפלין כנפי יונה (שבת טז, א),
אף דדרז"ל עה"פ (ההל"מ סח, יד) היא "מצוה" סתם ועפ"ז יל"פ דברי רש"י שם
ד"ה כנפי יונה "מפני שהם מצוה" (אף דמשוטי' - "הם" קאי אכנפי יונה). הובטח:
ס' הישר לר"ת שיי"ג. של"ה ש' האותיות אות ל". שכל. בלב: ירוש' תרוכות ספ"ה.
וראה זח"ג קטא, ב. וראה של"ה שם. כל עמי. תפלין: ברכות (ו, א) וס' אלן
תפלין שכראש"י. אבל הרי צ"ל כל זמן שבין עיניך יהו שתיים (מנחות לו, א).
וראה אפע"ג (להגאון הרגובי) על הרמב"ם הל' תפלין (פ"ד ה"ד) דחשי' מוספה
בהס' הרא"ש: וראה ג"כ בחיי מטוה לב, לב. מפני. ותתקונן: נ"א: ע"ש קיום
מצות תפלין שקודם זרוע: חשי' שם"ש ג"כ בפ"ע - על רמז שניספה בהס' דלעיל
- כי שם הפעולה "ויראו" היא באחרים - וחשי' לא לאחרים לאות (מנחות לז, ב),
משא"כ "וטרף". ונחתי שלום בארץ: להעיר ממרו"ל כל הנותן בעין יפה נותן,
ובפרש"י - ב"ב ע"א, א ד"ה אבל - מוסיף: יותר מדאי. ולהעיר מפרש"י ר"פ השבוע:
ואתחנן כו' מתנה חנם אפע"י כו'. שלום השקט ובטח: להעיר מאגה"ק ס"ב. ר"ה
אתה אחד לאדמו"ר האמעי. אזה"ת לאדמו"ר הצ"צ (וכן מפ' ואתחנן ע' סכז -
ושם מביא משל"ה מס' חולקת ר"פ הו"א, קטז, א) עה"פ ונחתי שלום.

והגאון
ע"ש אג"ר
ע"ש אג"ר
ד"ה אני ישנה
הר"ץ וביאורו
הר"ץ וביאורו

(והגאון)
(ע"ש אג"ר)

ולכאורה פשוט אשר גם תש"ר בפ"ע דיים לפעול "ויראו" (ראה תוס'. ועצ"ג פרש"י מנחות לה, ב)

טרף [זרוע] אף קדקד

[לא רק שמוסיפה בתש"ר] כ[דלעיל] ובפרט לפרש"י הנ"ל [דלעיל]

[משא"כ]

שער מענות קודש

(א) לקוטי שיחות שנת תשל"ב

בהתועדות יום שמחת תורה תשל"ב הודיע כ"ק אדמו"ר שליט"א ע"ד הפסקת הגהת ה"לקוטי שיחות" (לאחר שהתחדשה הגהתם בקביעות בשנים תש"ל-תשל"א). סדר זה נמשך שנה שלמה, ובתחלת שנת תשל"ג הותחל שוב הגהת השיחות.

במשך שנה זו, המשיכו ה"ועד להפצת שיחות" - באישור ועידוד כ"ק אדמו"ר שליט"א - להדפיס "ליקוטים" שבועיים, שכללו שיחות שהוגהו בשנים קודמות, וליקוטים ממכתבים (וראה ליקוט מענות קודש תשל"ב מענה י).

לפנינו שלשה מענות קודש בקשר לזה.

(א) רקע המענה הראשון:

באחת ההזדמנויות הכניסו צילום שיחה שהוגהה בשעתו עבור בטאון "די אידישע היים", וציינו, אשר דברי הרקע להשיחה יושמטו בדפוס.

להפתעתם, הייתה הגהה מכ"ק אדמו"ר שליט"א (מחיקת כמה תיבות), כולל - על ההקדמה עלי' ציינו שלא תודפס!

על שאלתם בהמשך לזה - ענה כ"ק אדמו"ר שליט"א (כדלהלן בפנים).

(ב) רקע המענה השני:

כשהכניסו את החומר לליקוט לש"פ תרומה, ציין כ"ק אדמו"ר שליט"א על גליון מכתבם השמטה בהליקוט לשבת הקודמת:

הליקוט לש"פ משפטים כלל את השיחה שנדפסה מכבר בהוספות ללקו"ש ח"ב פרשת משפטים.

באותה שיחה מופיעה הערה, ובה ההגהה המפורסמת ברמב"ם הלכות דעות רפ"ד, שצ"ל "היות הגוף בריא ושלם מדרכי עבודת השם הוא".

במענה שלפנינו, הוסיף כ"ק אדמו"ר שליט"א ענין שלם באותה הערה. וזו נדפסה בהוצאות שמאז ואילך (לקו"ש ח"ב ע' 531 הערה 12).

יצוין, שבהתייחסויות אלו (ועוד דוגמתם), ראו חברי הועד עידוד וקירוב מכ"ק אדמו"ר שליט"א לעבודתם בהמשך הדפסת השיחות, גם לאחר השיחה החריפה דלעיל ע"ד הפסק הגהת השיחות.

(ג) רקע המענה השלישי:

לקראת ש"פ ראה, בנוסף לשיחה, הכניסו גם מכתב מיום ה' תמוז תש"ז ע"מ להדפיסו בהוספה ל"ליקוט". ושאלו ע"ד מש"כ שם "שקלים פ"ה ה"ד", שלכאורה צ"ל "ירושלמי שקלים".

על זה ענה כ"ק אדמו"ר שליט"א (כדלהלן בפנים).

המכתב נדפס אח"כ בלקו"ש ח"ט ע' 292 ואילך.

*

א

צוויי אלגעמיינע סוגים אידן, און סיי אין זינען פון צוויי סארטן עבודה ביי יעדן אידן גופא — איז „מנשה“ פריער אין דעם אפענעם גאנג פון אידן אין עבודת השם. ער איז פריער און נענטער צו „בית אבי“ און במילא איז זיין עבודה א שטופנווייזע, וואס צו אלעם ערשטן דארף מען אפהיטן אט־דעם הייליקן פארבונד פון אלעם שלעכטן. אפרים אבער שטעלט מיט זיך פאר דעם שפעטערדיקן (אמאל בלויז שפעטער אין סדר פון עבודה, און אמאל טאקע שפעטיק און הינטערשטעליק פון מנשה'ס אפענער אָנגעהעריקייט מיט „בית אבי“, אבער מיט א „שפרונג“ צו) דערהויבן זיך צום סאמע ציל פון דער ג־טלעכער כוונה — צום העכסטן שטאפל אויפן „לייטער“ פון עבודת השם.

און דא שליט זיך דער סוף מיטן אנהויב: „אפרים“, אין רוחניות'דיקן זינען, צייגט אויף דער ערשטער מצוה פון „פרו ורבו“ — עס זאל אינעם ג־טלעכן פאלק צוקומען נאך א אידשער איד. „מנשה“ דערמאנט זיך ווער זיין „טאטע“ איז; אבער ביי דעם דארף מען ניט בלייבן, דאס איז ניט גענוג. און דערפאר קומט „אפרים“, טאקע אין יענעם ביטערן גלות וואס האט פארשווענקט אזוי פיל אידישע קינדער, און דערמאנט אויך זיי ווער זייער „פאטער“ איז; ער דערוועקט אין זיי דעם פונק פון ישראל סבא און ער ברענגט נאך א אידיש־אידישן קינד אין דער יהדות־וועלט.

און דאס האט יעקב אבינו געזאגט און צוגעזאגט: אָ די ביידע סארטן אידן „מנשה“ און „אפרים“, „כראובן ושמעון יהיו לי“ — זיי וועלן אויפטאן און דערגרייכן די הייליקע ליכט פון „ישראל סבא“, אין די סאמע פינסטערסטע טעג פון גלות, פונקט ווי ראובן און שמעון וועלכע זיינען מלכתחילה אויפגעהאדעוועט און אויפגעוואקסן אין די געצעלטן פון די אבות, וואו עס האט געשיינט אָפן און אנטפלעקט די שפע פון הימלידיקער ליכט. נאָר דערביי קומט נאך צו, ווי דערמאנט, די „געשמאקערע“ און פיל העכערע מעלה פון „אפרים“ און „מנשה“, וואס זייער ליכטיקייט ווערט אויפגעשטיגן דוקא פונעם חושך פון גלות.

(לויט א קיצוראויסצוג פון א שיחה ק' שבת פ' ויחי חש"ל)

אז „בנך“ פון „מחר“ וועט פרעגן

אויפן פסוק „והי' כי ישאלך בנך מחר וגו'“ מאַכט רש"י: „יש מחר שהוא עכשיו ויש מחר שהוא לאחר זמן“ — עס איז דא א „מחר“, א מאַרגן, וואס באַדייט: איצט, באַלד אין פיר און צוואַנציק שעה אַרום; און עס איז דא א מחר וואס מיינט אין א צייט אַרום. דער רבי שליט"א האט, כדרכו בקודש, אָט דעם פירוש פון רש"י אויסגעטייטשט מיט זיין אייגנארטיקער גאונות אין פשטות, וואס ווייזט דעם וועג ווי צו דערגרונטעווען צו רש"י'ס כוונה אויף אן אויסשעפלעכן אופן, „דורכאקערנדיק“ און אויסגלעטנדיק א שפע רב מיט קשיות, סברות און ענינים. איז עס זיכער ניט אין די ראַמען פון דעם אַפֿשריפט צו „אפֿלערנען“ דאָ ~~לענענדיקעס~~ אָט דעם ביאור פון כ"ק אדמו"ר שליט"א.

אָבער דעם אויספיר פון אַט־דער „שיחה“ וואס „צריכה לימוד“ מיט גאָר טיפן עיון, די „יינה של תורה“ וואס כ"ק אדמו"ר שליט"א אנטפלעקט אין פי' רש"י, דאָס איז יע געגעבן אין די מעגלעכקייטן צו פאַרצייכענען דאָ בקיצור. שוין ניט איינמאל האָט דער רבי שליט"א אונטערשראַכן, אָז די פירוש'ים פון רש"י, טראָץ דעם וואָס רש"י איז אויסן, אָפֿענערהייט, אויפצוקלערן די פסוקים אויפן דרך פון פשט, זיינען זיי (די פירוש'י רש"י) „אָנגעגאַסן“ באַהאַלטענערהייט מיט „יין“ (וויין) פון תורה, ד"ה די סודות, די פנימיות'דיקע אַנדייטונגען, און הוראות וואָס זיינען פאַראַן אין תורה — אויך זיי זיינען אַריינגעשטעלט אין די ווערטער פון רש"י. עס איז דער שטאַרקער ג־טלעכער „וויין“, וואָס קרעפטיקט און דערקוויקט די טיפענישן פון דער אידישער נשמה — צו לערנען, פאַרשטיין און מקיים זיין דאָס וואָס די תורה וויל פון אונז אידן.

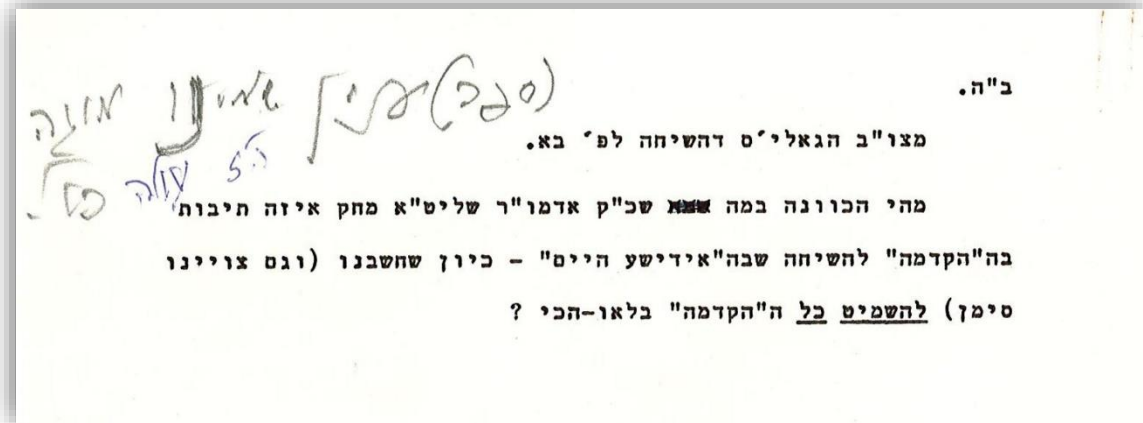
האָט דער רבי שליט"א געזאָגט:

די תורה זאָגט „והי' כי ישאלך בנך מחר“¹ — און אָז דיין זון וועט דיר פרעגן מאַרגן — און אויף דעם קומט רש"י און טייטשט: אָז דער „מחר“ פאַרמאָגט צוויי באַדייטן: ס'איז

די אידישע היים

בקטעי ההקדמה מחק "צייט[שריפט]", ו"מיט די ליענערקעס"

(ראה המענה בעמוד הבא)

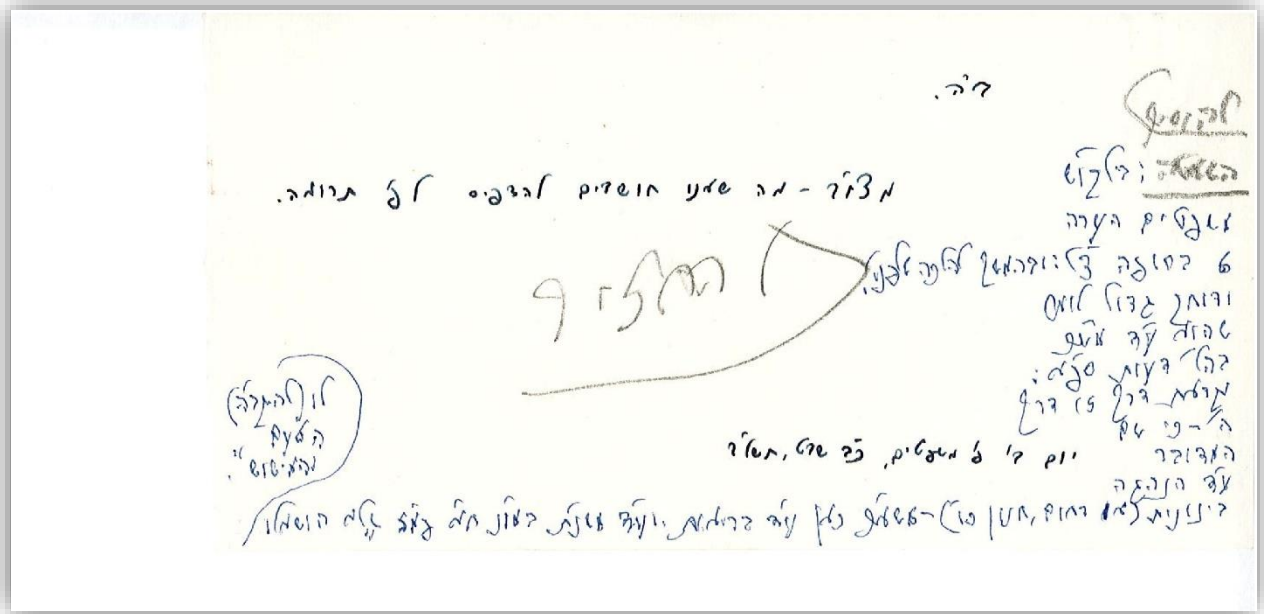

[לפני ש"פ בא, ד' שבט, תשל"ב]

מענה לה"ועד להפצת שיחות" שכתבו: "מצו"ב הגאלי"ס דהשיחה לפ' בא. מהי הכוונה במה שכתב ש"ק אדמו"ר שליט"א מחק איזה חיבות בה"הקדמה" להשיחה שבה"אידישע היים" - כיון שחשבנו (וגם צויינו סימן) להשמיט כל ה"הקדמה" בלאו-הכי?" (מצילום כתי"ק):

(ספר) ענין שאינו מוגה ה"ז עולה כו'.

ב

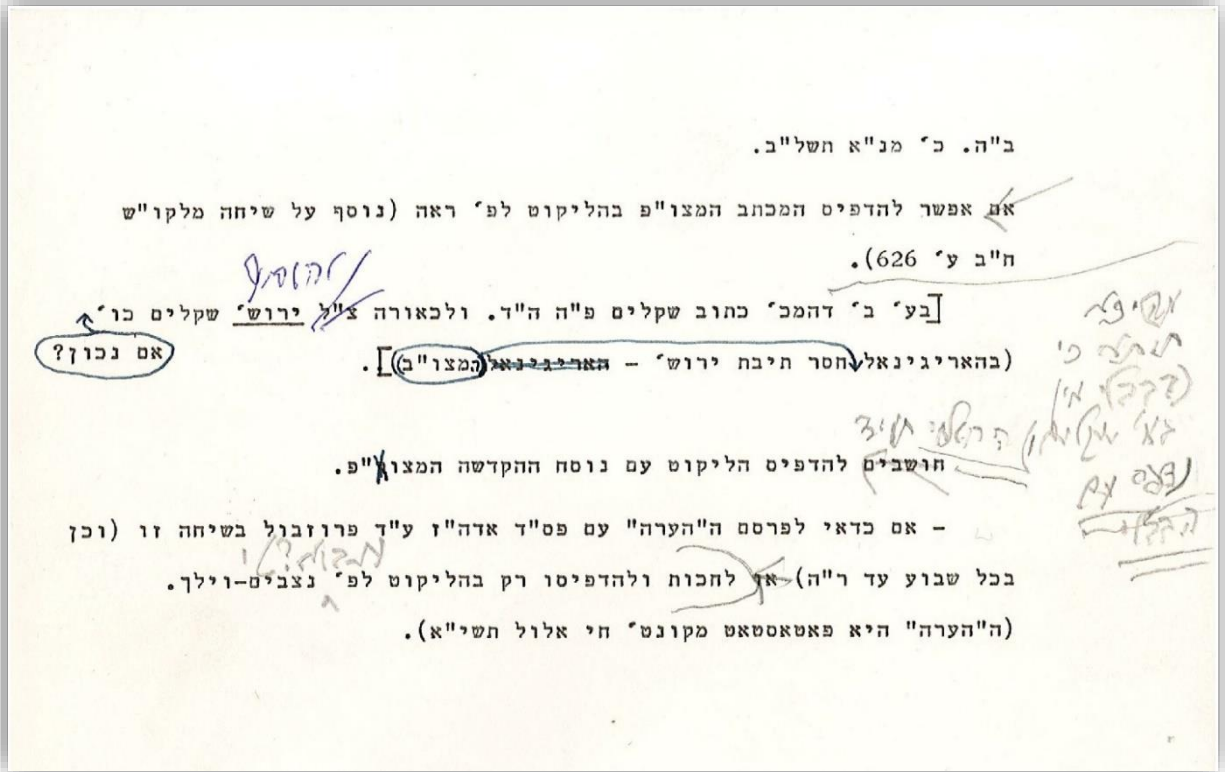
[כ"ב שבט, תשל"ב]

מענה לה"ועד להפצת שיחות" שכתבו: "מצוי"ב – מה שאנו חושבים להדפיס לפי תרומה" (מצילום כתי"ק):

להחזיר

להוסיף

השמטה: בלקו"ש משפטים הערה 6 בסופה צ"ל: ובהמשך להלכה שלפני. ודוחק גדול לומר שהוא ע"ד מש"כ בהל' דעות ספ"א: נקראת דרך זו דרך ה' – כי שם המדובר ע"ד הנהגה בינונית (או רחום, חנון כו') – משא"כ כאן ע"ד בריאות. וע"ד משנ"ת במור"נ ח"א פמ"ז ש"לא הושאלו לו (להקב"ה) הטעם והמישוש".

[כ"ף מנ"א, תשל"ב]

מענה לה"ועד להפצת שיחות" על מכתבם בקשר ללקו"ש ש"פ ראה (מצילום כתי"ק):

[1] במכתבם כתבו: "אם אפשר להדפיס המכתב המצו"פ בהליקוט לפי ראה (נוסף על שיחה מלקו"ש ח"ב ע' 626)".

כ"ק אדמו"ר שליט"א מחק תיבת "אם", וסימן בחץ תיבת "אפשר".

[2] במכתבם כתבו: "בע' ב' דהמכ' כתוב שקלים פ"ה ה"ד. ולכאורה צ"ל ירוש' שקלים כו', אם נכון? (בהאריגינאל המצו"ב חסר תיבת ירוש')".

מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א:

(א) סימן קטע זה, וכתב:

מהיכא תיתא כי (בבבלי אין גמ' שקלים ו) הירושלמי תמיד נדפס עם הבבלי

(ב) על מה שכתבו: "ולכאורה צ"ל ירוש' כו"י" – מחק תיבת "צ"ל", וכתב:

להוסיף [ירוש' כו']

[3] במכתבם כתבו – בצירוף להקדשה לזכרון הררלי"צ ז"ל: "חושבים להדפיס הליקוט עם נוסח

ההקדשה המצו"פ".

כ"ק אדמו"ר שליט"א מחק תיבת "חושבים", וסימן בחץ תיבת "להדפיס".

[4] במכתבם כתבו: "אם כדאי לפרסם ה"הערה" עם פס"ד אדה"ז ע"ד פרוזבול בשיחה זו (וכן בכל שבוע עד ר"ה) או לחכות ולהדפיסו רק בהליקוט לפ' נצבים-וילך. (ה"הערה" היא פאטאסטאט מקונט' חי אלול תשי"א)".

כ"ק אדמו"ר שליט"א מחק תיבת "או", וסימן בחץ ובעיגול תיבת "לחכות"; וכתב:

[לחכות ולהדפיסו רק בהליקוט לפ' (תבוא?) ו]נצבים-וילך]

(ב) לקוטי שיחות כרך ה

בשתי מענות קודש שלפנינו, מצויים כמה הוראות מכ"ק אדמו"ר שליט"א בהם מתווה את מבנה פנים ה"לקוטי שיחות" וההוספות, מבנה שנשמר מאותו כרך ואילך.

מעניין לציין:

המענה הראשון נכתב ביום ראשון, ה' אדר. בו ביום נכנס ר' שלום ע"ה ל"יחידות" בקשר ליום הולדתו החל ביום ז' אדר.

בעת היחידות, שאלו כ"ק אדמו"ר שליט"א אם כבר קיבל את המענה, והדגיש שכתב שימסרו לו את המענה באופן "מהיר".

כ"ק אדמו"ר שליט"א

מכיון שמכינים אנו לדפוס הספר לקוסי-שיחות, ורוצים אנו למסור
א"ז להדפיס בעוד איזה שבועות (שיהי' מוכן לכבוד י"א ניסן הבעל"ס),
- וישנם איזה סברות איך לסדרם בהכרכים; ישנם סברות לעשות השיחות
בשנת תשל"ל ודחל"א - ביחד, היינו שיהי' כרך א' המכיל כל השיחות של
ע"ט בראשית (הן בשנת תשל"ל והן בתשל"א), וכך ע"ס שמות, וכו'.

ולאידך, ישנם סברות לעשותם בהסדר כפי שיצאו-לאור, שהשיחות של
בשנת תשל"ל יודפסו בפ"ע, ואח"כ יודפסו השיחות של תשל"א בפ"ע,
[ע"ד הד' כרכים הראשונים דהלקו"ש - אבל עכשיו לא יכנסו השיחות של
שנה א' בשני כרכים כמו אז, אלא ס' וועט דארפן זיין בראשית, שמה
ברך בפ"ע; ויקרא, במדבר - כרך בפ"ע; דברים, הוספות, מפתחות וכו'.
כך בפ"ע; וכן השיחות של בשנת תשל"א].

(כפי שכבר כתבנו פעם, דהיות שבהשיחה לפ' בראשית תשל"א נתבאר
בפירושי הראשון עה"ת, ומבואר בה דהיות שרשי" לא כתב הקדמה לפירושו,
מסתבר לומר שפירושו הראשון מרמז אופן דרכו בפירושו עה"ת - לכן
חושבים אנו להדפיס שיחה זו בתחלת הכרך דשנת תשל"ל, בכדי שתהי' בעין
ארי נפירי הלהביאורים בפירושי הנדפסים בשאר הספר, ובהכרכים שלאח"י.
בתחלת הכרך דשנת תשל"א - חושבים אנו להדפיס השיחה של לפ' בראשית
תשל"ב)).

ושואלים אנו את דעת כ"ק אדמו"ר שליט"א, אם לעשות דשנת תשל"ל
תשל"א ביחד, או לעשות כל שנה בפ"ע, וכמו הד' כרכים הראשונים
דהלקו"ש?

בשם ועד להפצת שיחות
אלה קל סייגה יעקבסאן

יג"ט א' תמוז ה' אדר תשל"ב
דני יעקב יעקבסאן
הדפוס ק"מ וכו' (לא יהודי אית
הוא סו) אלן זולן טען צירוף
הענין (אקטיווי)
צברתי את כל
אנחנו מ-דלת תל
אג צ"ס א' א'
הדפוס (אז)
האפיקים לז' יג"ט?

VAAD L'HAFOTZAS SICHOS
770 EASTERN PARKWAY
Brooklyn, N. Y. 11213

NON-PROF
U. S. POST
PAID
BROOKLYN
Permit No.

יעקבסאן

כ"ק אדמו"ר שליט"א

[ה' אדר, תשלי"ב]

מענה להתי' שלום יעקבסאן שכתב:

"מכיון שמכינים אנו לדפוס הספר לקוטי-שיחות, ורוצים אנו למסור א"ז להדפיס בעוד איזה שבועות (שיהי' מוכן לכבוד י"א ניסן הבעל"ט),

– וישנם איזה סברות איך לסדרם בהכרכים; ישנם סברות לעשות השיחות דשנת תש"ל ודתשלי"א – ביחד, היינו שיהי' כרך א' המכיל כל השיחות שי"ל ע"ס בראשית (הן בשנת תש"ל והן בתשלי"א), וכן ע"ס שמות, וכו'.

ולאידך, ישנם סברות לעשותם בהסדר כפי שיצאו-לאור, שהשיחות שי"ל בשנת תש"ל יודפסו בפ"ע, ואח"כ יודפסו השיחות שי"ל בשנת תשלי"א בפ"ע [ע"ד הד' כרכים הראשונים דהלקו"ש – אבל עכשיו לא יכנסו השיחות של שנה א' בשנ כרכים כמו אז, אלא סיועט דארפן זיין: בראשית, שמות – כרך בפ"ע; ויקרא, במדבר – כרך בפ"ע; דברים, הוספות, מפתחות וכו' כרך בפ"ע; וכן השיחות שי"ל בשנת תשלי"א].

(כפי שכבר כתבנו פעם, דהיות שבהשיחה לפ' בראשית תשלי"א נתבאר הפירש"י הראשון עה"ת, ומבואר בה דהיות שרש"י לא כתב הקדמה לפירושו, מסתבר לומר שפירושו הראשון מרמז אופן דרכו בפירושו עה"ת – לכן חושבים אנו להדפיס שיחה זו בתחלת הכרך דשנת תש"ל, בכדי שתהי' כעין "אריינפיר" להביאורים בפירש"י הנדפסים בשאר הספר, ובהכרכים שלאח"ז. (ובתחלת הכרך דשנת תשלי"א – חושבים אנו להדפיס השיחה שי"ל לפ' בראשית תשלי"ב)).

ושואלים אנו את דעת כ"ק אדמו"ר שליט"א, אם לעשות דשנת תש"ל ותשלי"א ביחד, או לעשות כל שנה בפ"ע, וכמו הד' כרכים הראשונים דהלקו"ש?"

מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א (מצילום כתי"ק):

הרי עיקר הכוונה לתועלת הקוראים וכו' (ולא להודיע מתי הו"ל כו') ולכן מובן שצ"ל צירוף (ענינים ו) פרשיות.

בכרכים שנתנו לי מכבר – מכורך גם דשנת תש"ל.

מדפיסים גם באהקת"ו (בלה"ק)

המתדברים ביניהם?

מהיר

ה

כ"ק אדמו"ר שליט"א

כשהייתי ביחידות (ביום א' העבר), וכ"ק אדמו"ר שליט"א שאל ע"ד שיחות ש"ל לפני תש"ל, הזכרתי ש"ל איינציקע שיחות (כוונתי היתה, כמו שיחת ש"פ וישלח, ש"ז כסלו, תשכ"ט. רייד להתל' המסיימות דביה-רבקה, תשכ"ט. ל"ג בעומר תשכ"ז, וכיו"ב.); גם הזכרתי ע"ד השמונה לקו"ש שכ"ק הגי' בשנת תשנ"ט (כי לא הי' חומר די להדפיס), [והם: מקץ. שמות. ויקרא. א תוריע. אמור. נשא. דברים. ואחחנן],

אבל נשמט מזכרוני אודות השיחות שהוגהו ¹³¹ ~~ל~~ - לאור בשנת תשכ"ה (במימיוגרף), [אז הוגהו השיחות מש"פ נח עד ש"פ וישלח, ולא מכל השנה] - והנני שואל אם לזה היתה הכוונה בהשאלה?

באם כן - הנה חשבנו:

א. לפי הסדר אצא שחשבנו מקודם, שההי' בראשית, שמות (תש"ל) - ביחד; ואח"כ ויקרא, במדבר - ביחד; דברים, הוספות וכו' - חשבנו להדפיס השיחות דשנת תשכ"ה בהוספות (שבסוף הכרך דספר דברים), כי: (א) ה"ה שיחות של התועדיות שלימות, וכמה מהשיחות באים בהמשך זל"ז, ועכ"פ ישנו איזה אצא שייכות בין ראש וסוף ההתועדות. (ואינם כהסגנון דהלקו"ש). (ב) הביאורים שעל אצא פירש"י שם, הנה איזה מהם לא נתבארו לכאורה ע"ד הפשט כ"כ כמו (השיחות שנתבארו) בהשנים שלאח"ז, ולכך חשבנו להדפיסם בהוספות ~~להדפיסם~~ ולהוסיף הערה כללית (לפני השיחות דתשכ"ה), אשר בפשט גופא ישנו פרד"ס, ובשיחות אלו, אצא ישנם כאלו שלא נתבארו בכל פעם ע"פ פשט-שבפשט.

[בהלקו"ש לפ' וירא תש"ל וכן תשל"א, נסדרו מחדש קטעים משיחת ש"פ וירא תשכ"ה, ונסדרו בתוספות הערות וביאורים וכו' - ועד"ז אצא חשבנו להוסיף הערה שהם מהד"ת משיחת ש"פ וירא תשכ"ה].

ב. וע"פ הסדר שיודפס בראשית דשנת תש"ל ותש"לא - ביחד, וכן שמות וכו', (כפי שכ"ק אדמו"ר שליט"א כתב לעשות) - לא הי' ברור אצלינו איפה להדפיס ההוספות;

וההצעה ~~בזה הינו~~ (1) להדפיס ההוספות שעל כל ספר - בסוף אותו הספר (לדוגמא: בסוף ס' בראשית, להדפיס השיחות דתשכ"ה (עד פ' וישלח), וכן שאר השיחות (על פשיטות דס' בראשית, ועל המועדים וכו' השייכים לזמן זה) ש"ל במשך השנים לאחר תשכ"ד. וכן להדפיס המכ' השייכים לספר זה. (2) או להדפיס בכרך בפ"ע - כל ההוספות מכל החמשה חומשים, (לאחר הכרך דספר דברים),

- ב -

□ ובזה גופא היו א הצעות לעשות בב' אופנים - (א) לעשות בכרך זה כל אצאצאא השיחות של המועדים (י"ט כסלו, אב"ד טבת, יו"ד שבט, פורים, חה"פ, חה"ש וכו'), ^{ואם} ההוספות; (ב) לעשות המועדים על מקומם (ביד הפרשיות), ובכרך זה לעשות רק "הוספות".

והננו שאצ שואלים איך לעשות ?

טלוק 17 סביבא
יץ 2222

נ.ד. קונאץ אמה שמיסיס קאהל'תו
- טאלי קצו וצנו אי: טק
אניא עץ הפנים טוגסו כאן;

הם כפי כפי קימו המורות
ט"ו דגל (קפץ), ואם המורות ט"ו
דגל (קפץ). וקץ ישם כמה פנים
כאן, (דגל).

"אתה" פירו גע השיחות (טנגרו)
אתל וטל דאיות, וקץ כפי כל-טל
קפץ וטל דפץ, אלו אצה היו כמו 40
"סאסיס".

[לאחר ה' אדר, תשל"ב]

מענה להתי' שלום יעקבסאן שכתב :

"כשהייתי ביחידות (ביום א' העבר), וכ"ק אדמו"ר שליט"א שאל ע"ד שיחות שי"ל לפני תש"ל, הזכרתי שי"ל איינציקע שיחות (כוונתי היתה, כמו שיחת ש"פ וישלח, ט"ז כסלו, תשכ"ט. רייד להתל' המסיימות דבית-רבקה, תשכ"ט. ל"ג בעומר תשכ"ז, וכיו"ב). גם הזכרתי ע"ד השמונה לקו"ש שכ"ק הגי' בשנת תשכ"ט (כי לא הי' חומר די להדפיס), [והם : מקץ. שמות. ויקרא. תזריע. אמור. נשא. דברים. ואתחנן],

אבל נשמט מזכרוני אודות השיחות שהוגהו ויצאו-לאור בשנת תשכ"ה (במימיגרף), [אז הוגהו השיחות מש"פ נח עד ש"פ וישלח, ולא מכל השנה] – והנני שואל אם לזה היתה הכוונה בהשאלה?

באם כן – הנה חשבנו :

א. לפי הסדר שחשבנו מקודם, שתהי' בראשית, שמות (תש"ל) – ביחד ; ואח"כ ויקרא, במדבר – ביחד ; דברים, הוספות וכו' – חשבנו להדפיס השיחות דשנת תשכ"ה בהוספות (שבסוף הכרך דספר דברים), כי : (א) הי' שיחות של התועדויות שלימות, וכמה מהשיחות באים בהמשך זל"ז, ועכ"פ ישנו איזה שייכות בין ראש וסוף ההתועדות. (ואינם כהסגנון דהלכו"ש). (ב) הביאורים שעל פירש"י שם, הנה איזה מהם לא נתבארו לכאורה ע"ד הפשט כ"כ כמו (השיחות שנתבארו) בהשנים שלאח"ז, ולכן חשבנו להדפיסם בהוספות ולהוסיף הערה כללית (לפני השיחות דתשכ"ה), אשר בפשט גופא ישנו פרד"ס, ובשיחות אלו, ישנם כאלו שלא נתבארו בכל פעם ע"ד פשט-שבפשט.

[בהלקו"ש לפי וירא תש"ל וכן תשל"א, נסדרו מחדש קטעים משיחת ש"פ וירא תשכ"ה, ונסדרו בתוספות הערות וביאורים וכו' – ועד"ז חשבנו להוסיף הערה שהם מהד"ת משיחת ש"פ וירא תשכ"ה].

ב. וע"פ הסדר שיודפס בראשית דשנת תש"ל ותשל"א – ביחד, וכן שמות וכו', (כפי שכ"ק אדמו"ר שליט"א כתב לעשות) – לא הי' ברור אצלינו איפה להדפיס ההוספות ;

וההצעות בזה היו : (1) להדפיס ההוספות שעל כל ספר – בסוף אותו הספר (לדוגמא : בסוף סי' בראשית, להדפיס השיחות דתשכ"ה (עד פ' וישלח), וכן שאר השיחות (על פרשיות דסי' בראשית, ועל המועדים וכו' השייכים לזמן זה) שי"ל במשך השנים לאחר תשכ"ד. וכן להדפיס המכי' השייכים לספר זה. או (2) להדפיס בכרך בפ"ע – כל ההוספות מכל החמשה חומשים, (לאחר הכרך דספר דברים),

[ובזה גופא היו הצעות לעשות בבי' אופנים – (א) לעשות בכרך זה כל השיחות שעל המועדים (י"ט כסלו, כ"ד טבת, יו"ד שבט, פורים, חה"פ, חה"ש וכו') ואח"כ ההוספות ; (ב) לעשות המועדים על מקומם (בין הפרשיות), ובכרך זה לעשות רק "הוספות"].

והננו שואלים איך לעשות? ..

ג.ב. בנוגע למה שמדפיסים באה"ק ת"ו – שאלתי עד"ז וענו לי : שהם מחכים על הכרכים שיודפסו

כאן ;

הם כבר כרכו ביחד החוברות שי"ל בתש"ל (בפי"ע), וגם החוברות שי"ל בתשל"א (בפי"ע). ולעי"ע ישנם כמה כרכים כאלו, (בלה"ק).

"את"ה" כרכו ג"כ השיחות (שנשארו) מתש"ל ותשל"א באידית, וג"ז כרכו כ"ט-תש"ל בפי"ע ותשל"א בפי"ע, אבל מזה היו כמו 40 "סעטיס"י".

מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א (מצילום כתי"ק) :

[1] מחק את התיבות : "וההצעות בזה היו : (1)", וסימן בחץ ובעיגול את מה שכתב : "להדפיס ההוספות שעל כל ספר – בסוף אותו הספר . . . וכן להדפיס המכ' השייכים לספר זה".

[2] מחק את כל ההצעה השניי (עד התיבות "והננו שואלים איך לעשות?").

...אז אונדך בא זיי איז דאך פאראן דער נפש השנית וואס...

...אז באמת (בפנימיות) ווילן...

...קומט דאך במילא אויס, אז אין אמת'ן איז גאר ניטא דער גאנצער חילוק...

דתיים – ווארום דער חילוק...

...גרעסערער איז דער אנסו און האט אים מער מאנס געווען...

אבער מצד דעם מהות, דעם אמת פון הפנימיות וואס איז דא בא יעדער אידן...

...כלל, און יעדער איד...

...מען זיך צו אלעמען - איינגעשלאסען אונדך צו די וואס...

...יכונה", און מיט ביידע ווענדונגען אז ניט נאר זיי אליין זאלן...

...הנ"ל, און נאר זיי זאלן אונדך מעורר זיין אנדערע אידן בכל...

...פינף מבצעים איז...

...זיינען דאך מצות (וענינים) כלליותם...

...איז אבער דא א...

...דעריבער איז כדאי דארף מען אנהייבן...

...ווארום [נוסף]...

למען יעשה

- ב -

מען האט געזעהן במוחש אז די התעוררות אויף מצות מזוזה איז נחשב געווארן א סאך מערער ווי די אנדערע ענינים [אויף מצות מזוזה שטייט, אז זי איז מציל פון דעם יצה"ר (כנסמן במכתב הנ"ל)]. איז דאך בשלל פארשטאנדיק, אז צשצמפען מצות מזוזה בריינגט צאצמפען צו קיום כל המצות נאך מער ווי די אנדערע מצות כלליות, ווארום בשעה מען איז מציל א אידן פון זיין יצה"ר, ווערט דאך נחגלה זיין רצון אפצוהייט לקיים כל המצות.

ג. ועפ"י האמור לעיל (סעיף א') אז די בקשה "להגביר חיל ולהוסיף בכל המבצעים" איז געווענדעט צו אלע אידן, אפילו צו די וואס זיינען בשם ישראל (בלויו) יכונה -

איז פארשטאנדיק, אז יעדער איד (ווי זיין מצב ברוחניות זאל נאך ניש זיין) וואס איז א בעל השפעה מצד איוו צשצמ טיבה שתיי, דארף מען בא אים פועלן בדרכי נועם, אז ער זאל ארויסגיין מיט א רוף וכו' פאר אלע פינף מבצעים ובפרט פאר מבצע מזוזה.

ועד"ז צב דארף זיין אויך די השתדלות, אז בשעת ס'איז דא א אסיפה פון א געוועזענע אידישע ארגאניזאציע - צשצמ כאטש אז די אסיפה איז גערופן געווארן צוליב אן אנדער ענין, און אויך די ארגאניזאציע איז גאר וועגן א ענין פון דברי חרשות - דארף פון ד' אסיפה ארויסקומען א רוף בנוגע כל מבצעים הנ"ל ובפרט בנוגע מבצע מזוזה.

ד. אין דעם חיוב פון מצות מזוזה איז דא א חילוק צווישן חו"ל מיט ארץ ישראל. ווי ס'איז אפגעסקנט דער דין אין שו"ע (יו"ד סרפ"ו סכ"ב): צשצמ"השוכר בית בחוץ לארץ... פסור ממזוזה שלשים יום, והשוכר בית בארץ ישראל חייב במזוזה מיר, משום ישוב ארץ ישראל".

פון דעם וואס דער מעם אויף דעם וואס א"י איז אויסגעטיילט בחיוב מזוזה איז "משום ישוב ארץ ישראל" - איז דאך פארשטאנדיק, אז דורך דעם וואס מען איז קובע א מזוזה אויף א צשצמ דלת פון א אידישע הויז אין ארץ ישראל האט דאס אין זיך א מעלה מיוחדת (נוסף על כל המעלות צשצמ שבמצות מזוזה בכלל), אז דאס גייט א תוספות חילוק אין ישוב ארץ ישראל.

צשצמ צשצמ צשצמ צשצמ און וויבאלד אז דער אמיתית הענין פון "ישוב ארץ ישראל" איז אז דער ישוב איז אין א אומן פון "וישבתם לבשח בארצכם" אן קיינע

... א סאך שנעלער און מערער...

...איז דאך במילא פארשטאנדיק...

...נתגלה זיין אמת'ער רצון הפנימי לקיים...

...זאל נאר ניט זיין...

...פון א געוויסע אידישע...

...דארף פון דיער אסיפה...

...איז דאך פארשטאנדיק...

...תוספות חיזוק אין...

גדולים וכו'.

(וואס דאס איז דאך דער טעם פון דעם וואס כמה גדולים וכו' זיינען ניס
נעמען קיין ארץ ישראל, ווייל ער ווי האבן ניס געקענט דורכמירן אז דער ישוב
וואס איז באופן כזה. כמבואר בכמה מקרים ואכ"מ)

העלפט ארויס אין ישוב ארץ ישראל, איז דער פירוש פון דעם - אז דורך יעדער מזווה
וואס מען קלאפט און אין ארץ ישראל, איז מען מוסיף אין דעם "וישבתם לבטח בארצכם"
ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד וגו' וחרב לא תעבור בארצכם", אז עס זאל
ניס זיין אפילו קיין "חרב של שלום", עס זאל ניס זיין דער חרב פון יו-עלן,
ווארום אין וועלן זיין די אינציקע בעלי-בתים איבער גאנץ ארץ ישראל, און
אין אן אופן פון וישבתם לבטח.

ה. דעם האמור לעיל אז די בקשה לשמור כל המצוות איז געווענדעט
צו אלע אידן גמורים צו די וואס זיינען בעלי השמחה. איז פארשטאנדיק, אז גנובע
צו מבצע מזווה בארץ ישראל, דאך זיין די השתדלות, אז דער ראש הממשלה זאל
אמפונקטן מענטשן וואס ער האט דאן געשאפט אויף גאנץ א"י
זאל ארויסגיין מיט א רוף פאר מבצע מזווה, און אז דער שר האוצר זאל געבן אה
כל האמצעים הדרושים לזה, אז אויף יעדער סדר פון יעדער אידישע חוץ אין א"י,
זאל זיין אנגעקלאפט א כשרע מזווה.

און דאס איז א ענין וואס מען דארף ניס אריבערן אין דעם געבן רבנים
סוחטים וכו', אדער שר הדתם (וואס כולל בא אידן איז ניסא קיין "דתות" לשון
רבים. ס'איז דא בלויז איין דת, און דאס איז תורה אמת. ~~אין ארץ ישראל~~)
עכ"פ. אבער דאס רעדט מען נאר בחור פאמה חפוטנר. און
וואס מען אפט איז אויסן צו זאגן איז, אז מען זאל ניס ארץ ישראל קיינע אנדערע
ענינים. וועאכו"כ. ניס קיין ענינים פון משלוח, נאר מען זאל זיך ווענדן בלייבן
צו דער משלה, און פועלן בא איר בדרכי נועם, אז זי זאל ארויסקומען מיט א רוף
(און געבן אה כל האמצעים הדרושים לזה) פאר מבצע מזווה.

און וויבאלד אז רובם ככולם אה פון די וואס זיצן איצטער אין משלה
זיינען פון איין משלה - איז דאך ניסא קיין חשט, אז אימצער זאל אויסטייטשן
אז דאס איז געקומען דורך א לחץ וכו', ווארום וויבאלד אז זיי זיינען אלע

... (וואס דאס איז דאך דער טעם פון דעם וואס כמה גדולים וכו' זיינען ניט געפארן קיין ארץ ישראל, וויילע זיי האבן ניט געקענט דורכפירן אז דער ישוב זאל זיין באופן כזה. כמבואר בכמה ספרים ואכ"מ)...

לציין עכ"פ ??? אחר

... בארצכם, "וואס די פרטים זיינען אין דעם זיינען "ונתתי שלום...

... ער האט דאך די ממשלה א-השפעה אויף...

... ניט אריינמישן שטעלען אין דעם קיין רבנים...

... אדער שר פון הדתות (וואס בכלל בא...

... אמת. און די אלע אנדערע ענינים זיינען אמונות טפילות. אבער...

... זאל ניט אריינמישן שטעלען קיינע...

... מפלגות), נאר מען...

... אז אימערצער זאל...

- ד -

פון איין מפלגה, איז דאך נישט ווער עס זאל לוחץ זיין.
איז בשעת אד מען וועט זיך מסביר זיין דעם גודל העניין פון מצות מזוזה,
און ווי מצות מזוזה העלפט ארויס אין ישוב ארץ ישראל - וועט מען דאס זיכער
פועלן.

און דורך דעם וואס מען וועט פועלן אז אויף יעדער אידישע שיר אין א"י
וועט זיין אנגעקלאפט א כשרע מזוזה, וועט זיין דער "וישבחת לבטח בארצכם
ונחתי שלום בארץ באמצעכם וגו'" און כל הברכות המנויות בפרשה (בחקותי)
בין "ואולך אתכם קוממיות", ווייל א"י איז ארץ חיים ושלום, און
נאך א ענין צאמצאמצא אין די מבצעים וואס איז נובע במיוחד צו
ארץ ישראל -

פון גערעדט (בהחלפות דש"ס קרה) אז אין "מבצע תורה" גייט אריין
אויך דער ענין פון מוסדות תורה, ובכלל זה - אויך מוסדות של חינוך, בין אפילו
גן ילדים, און אפילו א "גנזון" וואס איז געמאכט פאר קינדער וואס זיינען נאך
קלענער פאר די קינדער וועלכע גייען אין א "גן ילדים" - איז דאס אלץ גייט
אריין אין דעם ענין פון "מבצע תורה".

און דעריבער איז משיטא אז ח"ו למעט במוסדות אלו, ואדריבה: צשצצצצ
דוקא איצטער דארף זיין א חיזוק ותוספות בכל מוסדות הנ"ל, און אויך בויען
נייע מוסדות.

משיטא, אז די אלע וואס האלטן אצוצצצצצ אינמיטן פון בויען מוסדות
הנ"ל, און אויך די וואס האבן בלויז מחליט געווען צו בויען מוסדות אלו - דארפן
ניס צשצצצצצ נחשל ווערן פון קיינע מניעות ועיכובים. וכידוע דער ווארט
פון רבי'ן בעל המסור והגאולה, אז בשעת א איד איז מחליט צו טאן א גוטע זאך,
(און די החלטה איז בא אים א החלטה תקיפה, און רעכנט זיך נישט מיט קיינע
מניעות ועיכובים) - איז די החלטה גוט פועל, אז מלמעלה עמנט מען פאר אים
א צנור חדש, אז ער זאל קענען דורכפירן בפועל זיין החלטה.

און די וואס צשצצצצצ טענה'ן אז איצטער איז עס זייער שווער מצד
דערויף וואס איז דא א' חק צו ממעט זיין בבנין - דארפן זיי וויסן, אז זיי
האבן דאס צו נחשל ווערן, ווייל זיי דארפן מסביר זיין, אז דער חק

...מען וועט זיי מסביר...

...קוממיות", ווי רש"י טייטש אפ בקומה זקופה.

...של חינוך לתורה, ביז אפילו...

...דארף נאך זיין...

...אויך אין בויען...

...דפשיטא, אז...

...תקיפה, אז ער רעכנטן 2 זיך 3 ניט 1 מיט קינגע מניעות... [סימן לשנות סדר המילים : ניט רעכנן זיך מיט...]

...אז זיי האבן ניט וואס צו נתפעל ווערן, ווייל זיי דארפן...

אין די חתונה
אין די חתונה
אין די חתונה

- 2 -

הנ"ל איז ניש שוין צו מוסדות.

און די חברה איז דעם איז גאר א שווער: כעס ווי בנוגע צו בנין

מקלטים אין דאך א מובן לכל אז אע"פ או ס'איז דא א חק למעט כבנינים האט

עס ניש קיין שייכות צו מקלטים, ואדרבה, מצב מצב מקלטים אין די חתונה
ע"פ די חתונה אין די חתונה אין די חתונה

חינוך, קליטות, בנגי, פלדזס, וכו', ווארום וויבאלד אז חורה מגינא ומפלא, אצ

זיינען דאך די אלע מוסדות אין ענין פון מקלטים, ס'איז טאקע א מקלט רוחני

אבער דער מקלט רוחני איז מביא דעם גוף הגשמי און.

צוצוב ואדרבה, ס'איז נאך דא א מעלה אין די מקלטים רוחניים אויף די

מקלטים גשמיים וואס א מקלט גשמי העלפט נאך אז בשעת דער שונא שיסט זאל עס

ניש אנקומען אין דעם ארט פון דעם מקלט; אבער דער מקלט רוחני העלפט

אז דער שונא זאל גאר, מלכתחילה ניש שיסן; וואסן בשעת א איד יקרום חורה,

איז דער ים התוכה וזיהקט אויף דעם שונא, אז ער זאל ניש האבן בכה צו טאן

ה"ד שלעכט א אידן פונעם ער זאל דאס נאר ניש וועלן ישוב פאשטן הרעה.

לכך אז דער בנין זאל (ווי דער חק הנ"ל האט ניש שצב קיין שייכות,

צו בנין מוסדות) זאל דער נאכער וועטן - קען מען מסביר זיין נאך א שווערע

הסברה: מען וויל דער אז צען די נאכער ואל זיך פירן מיט א סדר ומסדר, און ניש

קיין מצב שרוא-ח"ו. ולכונן, אז דאס איז הלוי בענין החינוך. ובמלא האט דאך

ניש קיין ארט צו סמעט זיין ח"ו איז דעם בנין פון מוסדו ינוך, וואס דאס

בהינבט אויף צו קיערט בהאינוך, נאכער דער דעם איז פון אידעאל וויבאלד

א מצב פונעם ח"ו נאכער, דאך מען טאן כל החתולות להוסיף בהינך ובבנין

מוסדות חינוך.

ויהי רצון אז מען זאל מוסרף זיין אין די חתולות בכל מצעים הנ"ל,

ובפרט אין ארץ ישראל, און וויבאלד אז יעדער איינער פון די פיינף ענינים הנ"ל

איז "מגנא ומפלא", וועט עס זיכער בהינבען צו "וישבתם לבטח בארצכס", ביז

צו "ואולך אחכט קומסיוח".

...מוסדות הנ"ל.

...דעם איז גאר א פשוטע...

...ואדרבה דוקא איצט וואס בריינגט אין אַ זמן וואס בריינגט אַזאַ חק דארפן זען אז די בני' זאל זיין פון מקלטים זאל זיין אין דער פולסטער מאס

...מוסדות חינוך לתורה, קייטנות...

...איז מגין, פאר אויך אויף דעם גוף הגשמי- אויך.

...גשמיים:-: ווארום א מקלט גשמי העלפט נאר אז...

...אבער אַ דער מקלט רוחני הנ״ל העלפט...

...שיסן-: ווארום בשעת...

...זאל נאך שנעלער פער נתקבל ווערן – קען מען עס מסביר זיין נאך אין א פשוטרע...

...ווייל דאך אז...

...מצב פרוע ח"ו ובפרט אין אַ שעת חירום וואס האט געבראכט אַ חק מצמצם זיין בבני'. ופּמובן, אז...

...בהחינוך, ואדרבה – מ'דארף נאך צוגעבן אין דעם און דורך דעם שולל זיין מעיקרא ווארום דורך דעם איז עלול אז עס זאל זיין א מצב פרוע ח"ו – ובמילא, מען דארף טאן...

לחיזוק ההתקשרות

לכ"ק אדמו"ר מה"מ

ולברכה בכל מיילי דמיטב בטוב הנראה והנגלה

•

לזכות

החתן הרב התמים מנחם מענדל שי'

והכלה שיינדל מלכה תחי'

יעקבסאן

ליום נישואיהם בשעטומו"צ

יום ב' פרשת קרח, יום הבהיר כ"ח סיון תשפ"ב

ולזכות הוריהם וזקניהם

הרה"ת ר' לוי יצחק וזוגתו נחמה דינה שיחיו יעקבסאן

הרה"ת ר' פינחס וזוגתו ביילא שיחיו חן

מרת פייגא רעכא רחל תחי'

יעקבסאן

הרה"ת ר' יואל זושא וזוגתו שרה בילא שיחיו

זילברשטיין

מרת ברכה תחי' חן

ולעילוי נשמת

הרה"ת ר' שלום יעקבסאן ע"ה

הרה"ת ר' מרדכי ליב חן ע"ה

הרה"ת ר' יצחק ורייצא קאסאווסקי ע"ה